

Medlems Tale gik ud paa, var jo, at man ikke vilde sætte Kommunerne i Stand til med $\frac{2}{3}$ Statstilskud at foretage almindelige Prisnedsættelser. Vi har tidligere her i Tinget været enige om, at det var naturligt at supplere de almindelige Statsforanstaltninger med Bestemmelser, truffene under Hensyn til de særlige kommunale Forhold. Men her vil det ærede Medlem fra Verninge altsaa ikke være med til at gennemføre et Princip, som ganske svarer til det Princip, der er hævdet i anden Lovgivning i Aar. Jeg vil meget haabe, at disse Udtalelser mere var fremførte paa det ærede Medlems egne Vegne end paa hans Partis.

I forskellige Udtalelser af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) er fremsat den Opfattelse, at det kunde være ønskeligt at foretage andre Udvidelser end dem, der er foreslaaede i dette Lovforslag, og heri kan jeg i og for sig være enig. Jeg blev derimod meget skuffet over den Holdning, som blev indtaget af det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), og jeg maa maaske tilføje: af det ærede Medlem, som talte paa det konservative Folkepartis Vegne (Ellinger), han stillede sig paa den Maade, som Medlemmerne af dette Parti undertiden gør, han gjorde sig sit Ordførerskab let ved at slutte sig til Venstres Udtalelser. Jeg blev, som sagt, meget skuffet over den Holdning, som indtoges af disse to Partier overfor Lovforslaget, fordi jeg netop har ønsket at undgaa nu at vende tilbage til Stridsspørgsmaal, hvorom der blev fægtet, inden denne Lov blev til, og kun at føre saadanne Krav frem, til hvilke jeg efter tidligere Udtalelser her i Tinget maatte forvente, at der kunde opnaas i alt Fald principiel Tilslutning. Den videre Udformning af Lovforslagets Principper, synes jeg, maa forbeholdes den kommende Revision af Loven. Naar denne Lovs Gyldighed er ved at udløbe, og en ny Lov skal erstatte den, vil jeg tillade mig at foreslaa forskellige Forbedringer i Loven, som jeg mener er paakrævede, men jeg vil ikke have de for denne Vinter nødvendige Foranstaltninger sinket ved nu at medtage saadanne Stridsspørgsmaal. Dette er Forklaringen, og jeg forstaar ogsaa, at Socialdemokratiets Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det er, indeholder en Forstaaelse af den Stilling, jeg i saa Henseende har indtaget. Ogsaa ud fra disse Betragtninger vil jeg fraraade den Tanke, det ærede Medlem fra Verninge fremsatte, at benytte

det nuværende Tidspunkt til at indarbejde disse faa og let overskuelige Ændringer i en samlet Dyrtidslov. Det vil kun sinke Arbejdet, det vil gøre Ændringerne mindre overskuelige, og jeg tror, at det snarere vil volde Kommunerne Besvær end hjælpe dem. Tidspunktet til at fremsætte et samlet Dyrtidslovforslag er jo inde, naar den Lov, hvori her foreslaas Ændringer, er ved at udløbe, og naar vi til Foraaret skal have en ny Dyrtidslov, hvis ikke Forholdene — hvad ingen i Øjeblikket tør haabe paa — er saadanne, at en ny Dyrtidslov er uødvendig.

Jeg skal derpaa gaa over til de enkelte Bemærkninger, som er fremsatte vedrørende Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) dvælede først ved den Udvidelse af Omraadet, som Lovforslaget betegner. Hans Betænkneligheder, som igennem hele Lovforslaget, i alt Fald til et vist Punkt, var stadig stigende, begyndte allerede ved Lovforslagets § 2. Han nærede store Betænkneligheder ved at inddrage et nyt Omraade under Dyrtidsloven, baade naar det gjaldt § 1 og § 2. Det er allerede med Rette fremhævet, af den Frygt, det ærede Medlem nærede for, at Bestemmelsen om, at ogsaa Fremskaffelse af Belysningsmidler skulde kunne inddrages under Dyrtidsforanstaltningerne, af Kommunerne skulde kunne misbruges til at skaffe sig uberettiget Fordel ved f. Eks. at faa dækket et Underskud paa deres Belysningsvæsen, ikke er berettiget, idet Foranstaltninger efter § 2 kræver Indenrigsministerens Samtykke. Indenrigsministeriet har under Hensyn til, at det var sat til at varetage Statskassens Interesser og tilvejebringe en vis Ensartethed i Bestemmelserne med Hensyn til Samtykke til Foranstaltninger i Henhold til § 2, fulgt den Praksis at undersøge, hvor meget der i hver Kommune anvendes i Henhold til § 2, og ikke at gaa ud over en vis Grænse i saa Henseende, og jeg tror ikke, det ærede Medlem tvivler om, at Indenrigsministeriet vil vende sig imod Misbrug, imod Foranstaltninger, som ligger udenfor Dyrtidslovens Hensigt. Det ærede Medlem har Ret i, at det, Lovforslaget tilsigter, og som jeg ogsaa fremhævede ved Lovforslagets Fremsættelse, er saadanne Foranstaltninger, som vil være naturlige. Efter at Belysningsmidlerne er blevet saa kostbare, ogsaa saadanne primitive Belysningsmidler som dem, der nu maa anvendes, vil det være naturligt at inddrage dem under Lovens Bestemmelser. Det ærede Medlem fandt det i og for sig naturligt at sætte Kommunerne i Stand til